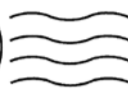

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ νέα

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ "Η Αναγέννηση"

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 264 • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020 • Κωδικός 2960 Χ+5

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι,

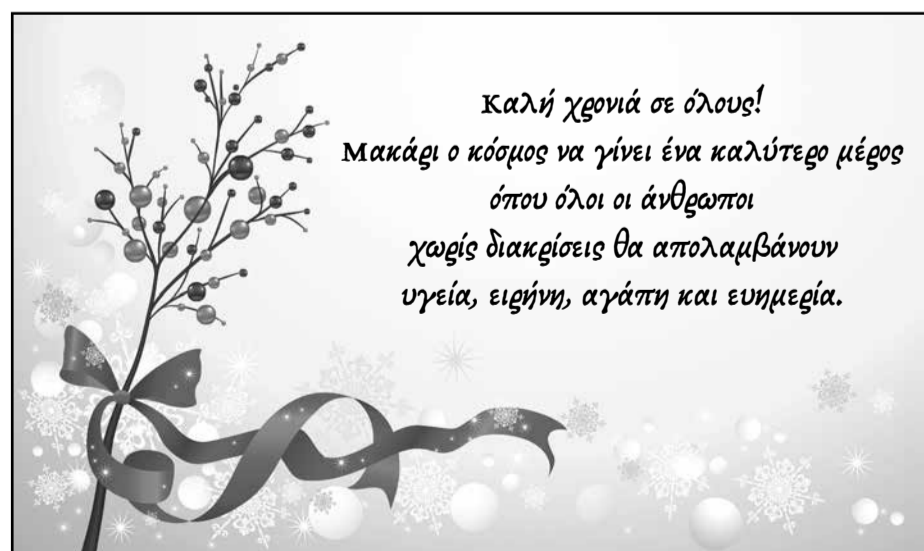
ΤΟ ΑΡΕΘΟ ΤΟΥ Δ.Σ.

Ο χρόνος που πέρασε ήταν σίγουρα δύσκολος. Η υγειονομική κρίση έχει αλλάξει τη ζωή μας, δημιουργώντας ή επιτείνοντας πολλά οικονομικά, εργασιακά, κοινωνικά προβλήματα. Σε συλλογικό επίπεδο η κρίση αυτή επηρέασε όπως ήταν φυσικό την καθημερινότητά μας. Η κύρια δύναμη του Συλλόγου είναι οι δεσμοί ενότητας, αλληλεγγύης και προσφοράς. Δεν μπορούμε να βρισκόμαστε όλοι μαζί. Δεν έχουμε τη δυνατότητα να οργανωνόμαστε και να συμμετέχουμε σε εκδηλώσεις και για ένα Σύλλογο ζωντανό, που η αίσθησή του κάθε μέρα έσφυζε από δημιουργική διάθεση, είναι μια δύσκολη πραγματικότητα που θέλει υπομονή, αντοχή, ικανότητες προσαρμογής, δύναμη για να το αντιμετωπίσει.

Αυτήν τη δύναμη αντλούμε από εσάς, τα μέλη και τους φίλους μας, που με κάθε τρόπο μας δείχνετε την εμπιστοσύνη, τη θετική σας ενέργεια και την αγάπη σας. Καταφέραμε μέσα σε αυτές τις συνθήκες να προχωρήσουμε το έργο του μύθου, να εκδώσουμε το φετινό ημερολόγιο, να ολοκληρώσουμε την έκδοση των μεγαλοβδομαδιατικών ψηλμών. Το Δ.Σ. συνεδριάζει με τη βοήθεια της τεχνολογίας κάθε βδομάδα και οι ομάδες μας βρίσκονται σε ετοιμότητα. Με πρώτη ανάγκη την προάσπιση της υγείας μας οδηγούμαστε σε αναβολή της Γενικής Συνέλευσης η οποία γίνεται κάθε χρόνο την τελευταία Κυριακή του Γενάρη. Θα πραγματοποιηθεί όταν οι συνθήκες είναι πιο ασφαλείς. Σας καλούμε να προμηθευτείτε το φετινό ημερολόγιο. Θα είναι ανάσα για τον Σύλλογο, ένα αγέρι από το χωριό στον τοίχο του σπιτιού σας. Τα μέλη του Δ.Σ. και όλοι όσοι βοηθούν στη διακίνηση, θα βρουν τρόπο να σας το προμηθεύσουν. Ο Σύλλογος παραμένει ζωντανός, όσο είμαστε όλοι μας καλά. Συνεχίζουμε τη δράση μας κι ονειρευόμαστε το αύριο πιο φωτεινό κι ελπιδοφόρο. Μας λείπει βέβαια η έλλειψη της ζωντανής συναναστροφής μας. Γνωρίζουμε όμως ότι αυτό είναι κάτι προσωρινό. Θα βρεθούμε ξανά στα αγαπημένα μας μέρη, με ανθρώπους αγαπημένους και στις όμορφες μας συνήθειες. Μπόρα είναι και θα περάσει, που λέει κι ο σοφός μας λαός. Ένας καινούργιος χρόνος έρχεται κι έχει πολλή δουλειά μπροστά του. Να γιατρέψει τις πληγές του παλιού, να δώσει ελπίδα και χαμόγελο στους ανθρώπους, να χαρίσει την ασφάλεια και τη ζεστασιά που νιώθει κανείς μέσα στις ανθρώπινες αγκαλιές. Όλα θα πάνε καλά. Με χαμόγελο κι αισιοδοξία δημιουργούμε και χαιρόμαστε την ομορφιά του κόσμου. Ευχόμαστε σε όλους σας Υγεία, Ειρήνη, Χαρά.

Καλή Χρονιά σε όλους!

ΤΟ Δ.Σ.

Καλή χρονιά σε όλους!
Μακάρι ο κόσμος να γίνει ένα καλύτερο μέρος
όπου όλοι οι άνθρωποι
χωρίς διακρίσεις θα απολαμβάνουν
υγεία, ειρήνη, αγάπη και ευημερία.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΜΑΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ!

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Ετοιμο το νέο Ημερολόγιο του Συλλόγου μας και με την ευκαιρία αυτή το Διοικητικό Συμβούλιο εύχεται το 2021 να είναι μια καλύτερη χρονιά για όλους τους συγχωριανούς Μεσοτοπιτες όπου γης, τους φίλους του Συλλόγου μας, αλλά και ολόκληρο τον κόσμο, που πολύ δοκιμάστηκε μέσα στην προηγούμενη χρονιά. Το νέο έτος ας φέρει την πολυπόθητη υγεία, το μεγαλύτερο αγαθό για όλους τους ανθρώπους, ευημερία, ειρήνη και συναδέλφωση στους λαούς.

Το Ημερολόγιο έχει θέμα το υπό κατασκευή έργο αποκατάστασης του νερόμυλου Καταχανά στη Μαηλιόντα, που ανέλαβε ο Σύλλογος σε συνεργασία με τον σύλλογο «Μαηλιόντα», το οποίο προχωρά κανονικά. Κι αυτό παρά τις δυσκολίες της συγκεκριμένης χρονικής συγκυρίας, που προκαλούν καθυστερήσεις. Τα εμπόδια ξεπερνιούνται χάρη στο συνεργείο μας και στους καλούς φίλους, όλοι συγχωριανοί, που με κατανόηση, πίστη και αφοσίωση εργάζονται και βοηθάνε ο καθένας με το δικό του τρόπο στην πραγμάτωση του έργου και τους ευχαριστούμε ολόθερμα.

Στο Ημερολόγιο λοιπόν θα βρείτε πλούσιο φωτογραφικό υλικό αλλά και γλαφυρές περιγραφές για να δείτε διάφορα στάδια του έργου και να ξεναγηθείτε στον μικρό πράσινο παράδεισο της κοιλάδας της Μαηλιόντας από πολλές οπτικές γωνίες.

Πολλοί από εσάς ήδη έχετε στα χέρια σας το δικό σας Ημερολόγιο. Λόγω των περιοριστικών μέτρων για την πανδημία η διακίνηση μπορεί να είναι λίγο πιο δύσκολη. Γι' αυτό όσοι ακόμα δεν το πήρατε, φροντίστε να το προμηθευτείτε από τα μέλη του Δ.Σ. Στείλτε μας mail (anagenme@gmail.com) ή πάρτε μας τηλέφωνο και ζητήστε το.

Στην Αθήνα απευθυνθείτε στα μέλη Δ.Σ.:

Παναγιώτα Πλωμαρίτου-6951098100 Ελευθερία Κωσταντή-6972086696
Βασίλης Βογιατζής-6977281523 Αρτέμις Βουδούρη-6977651267
Αρτέμις Φιλιππίδης-6932416314 Φίλιππος Ρέμματος-6978212885
Αντζελα Κοντού-6976297434

Στο Μεσότοπο απευθυνθείτε στους Δημήτρη Βουδούρη-6943549294 και στην Εύα Καφετζή-6978451462.

Στη Μυτιλήνη και στην υπόλοιπη Λέσβο απευθυνθείτε στο Θύμιο Βασιλόγλου-6943570724 και στον Μάκη Σαραντίδη-6976780911.

Ευχαριστούμε όσους συνετέλεσαν για τη δημιουργία τούτου του ημερολογίου. Φωτογραφικό υλικό: Επιμέλεια Φώτης Βασιλόγλου, φωτογράφησαν οι Κλέαρχος Βουρνάζος, Γιάννης Μιχ. Μαντάς, Παναγιώτα Πλωμαρίτου, Στέφανος Παρασκευαΐδης, Γιώργος Ευστρ. Βασιλάς, Στέλλα Προβέτζα, Alain Hanquez, Ιωάννα Βαλλίνα. Τα κείμενα έγραψαν ο Φ. Βασιλόγλου και η Παναγ. Πλωμαρίτου. Την επιμέλεια των χορηγών είχαν η Ελευθερία Κωσταντή κι ο Φίλιππος Ρέμματος. Την εκτύπωση ανέλαβε το «Lemon Lab», καθώς και τον σχεδιασμό και το δημιουργικό, το οποίο και μας προσέφερε δωρεάν και ευχαριστούμε πολύ.

Θερμές ευχαριστίες στους ευγενικούς μας χορηγούς:

ΑΓΡΟΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΣ ΣΥΝ/ΣΜΟΣ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ, ΜΕΛΙ ΕΝΑ, GAND, GIORGOS KARDARAS-HAIR WORKSHOP, SWEET HOME, ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ-Ηλεκτρολόγος-μηχανικός, ΟΠΤΙΚΑ ΓΙΑΛΟΥΡΗ, Ταβέρνα ΖΟΥΜΠΟΥΛΙ, ΨΑΡΑΔΕΛΛΗΣ-πλάκκια, ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝ/ΣΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ, ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ ΒΑΣ. ΒΕΜΒΕΤΣΟΣ, REPANISTOURS, ΑΦΟΙ ΣΑΡΑΝΤΟΥ-ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ, ΚΟΥΖΙΝΕΣ, ΤΖΑΚΙΑ-PANAGIOTIS KARDARAS, Κων/νος Βουδούρης-ανταλλακτικά & αξεσουάρ, Ταβέρνα ΠΑΛΟΥΚΟΣ, ΚΑΦΕ ΑΠΟΨΗ, Φαρμακείο Μυροίνη Βουδούρη, Αρτοποιείο ΤΟ ΦΟΥΡΝΑΚΙ ΤΟΥ ΧΑΤΖΗ, ΠΕΙΝΑΣ, ΜΗΝΑΣ, Καφέ ΤΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ, Ταβέρνα ΜΟΥΡΑΓΙΟ.

ΤΟ Δ.Σ. ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Το Δ.Σ. ενημερώνει ότι λόγω των περιοριστικών μέτρων η Γενική Απολογιστική Συνέλευση αναβάλλεται μέχρι νεωτέρας και τα μέλη θα ειδοποιηθούν για το πότε θα διεξαχθεί.

Η Περιφέρεια Αττικής πραγματοποίησε και φέτος εκδηλώσεις με τίτλο «**Μία μικρή Ελλάδα στην Αθήνα**», ανοικτές για όλους τους θεατές μέσω live streaming, καθώς δεν ήταν δυνατό να πραγματοποιηθούν με ζωντανή την παρουσία του κοινού λόγω του Covid-19. Οι εκδηλώσεις προβάλλουν τοπία και προϊόντα της κάθε Περιφέρειας από όλη την Ελλάδα, τη Γαστρονομία της κάθε περιοχής, την Παράδοση και τον τοπικό Πολιτισμό με παρουσίαση τοπικών εθίμων, παραδοσιακών τραγουδιών και χορών. Στην ενότητα του ΒΑ Αιγαίου μαγνητοσκοπήθηκαν δραστηριότητες, με τη γνωστή σεφ **Μαρία Εκμεκτσίογλου** να ετοιμάζει πιάτα χρησιμοποιώντας πρώτες ύλεις από τα νησιά του Βορείου Αιγαίου.

Ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών «Η Αναγέννηση» ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα των διοργανωτών, της Περιφέρειας ΒΑ Αιγαίου και της ΟΛΣΑ, συμμετέχοντας στην εκδήλωση. Την Παρασκευή 11 Δεκεμβρίου μικρή ομάδα μελών του Συλλόγου συμμετείχε στο γύρισμα. Ο **Μάκκς Βαληνής** παρουσίασε τα χριστουγεννιάτικα έθιμα του νησιού μας, έδειξε το πατροπαράδοτο έθιμο του αποудар'κού (ποδαρικού) που κάνουμε στο Μεσότοπο την Πρωτοχρονιά για να φέρει καλοτυχία και γούρι στο σπιτικό μας και μαζί με τους **Μαρία Γνυσίου, Μανώλη Βαληνή** και **Δημήτρη Βουδούρη** χόρεψαν χορούς του νησιού μας.

Ευχαριστούμε το **Στέλιο Μάντζαρν**, ειδικό σύμβουλο τουρισμού Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, και το **Νεκτάριο Βακάλη**, πρόεδρο της ΟΛΣΑ, για τη βοήθειά τους.

Μάκκς Βαληνής

Για άλλη μια φορά τα μέτρα για την αντιμετώπιση της πανδημίας έφεραν δυσκολίες στην πορεία του έργου του νερόμυλου. Η προγραμματισμένη επί τόπου συνάντηση της προέδρου και του αντιπρόεδρου του Συλλόγου με την επιβλέπουσα κα **Βαλλίνα**, τους εργολάβους κ. **Κωνστανταδέλλη** και κ. **Βουδούρη** και τον μελετητή του έργου κ. **Ροσιέ** δεν κατέστη δυνατό να πραγματοποιηθεί. Η πρόεδρος κα **Πλωμαρίτου** στα τέλη Οκτώβρη επισκέφτηκε το χωριό όπου είχε την ευκαιρία να συναντήσει τους εργαζόμενους στο έργο και την επιβλέπουσα και να παρακολουθήσει από κοντά την πρόοδο των εργασιών. Ταυτόχρονα επισκέφτηκε τον κ. **Λάμπρου**, τεχνικό σύμβουλο του έργου, όπου με τον δυναμισμό που τη διακρίνει, κατάφερε να

επιλύσει γραφειοκρατικά προβλήματα που εκκρεμούσαν.

Στα μέσα Νοέμβρη ολοκληρώθηκε η ανακατασκευή της τοιχοποιίας του κεντρικού κτιρίου και του σενάζ της στέγης. Στις 23 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε επίσκεψη 2 μηχανικών της ΕΤΑΛ για έλεγχο και παραλαβή των εργασιών. Ο έλεγχος πραγματοποιήθηκε επιτυχώς. Έκπληξη ήταν για τους μηχανικούς το γεγονός ότι οι εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί ξεπερνούν κατά πολύ τις εργασίες του αιτήματος πληρωμής που είχε κατατεθεί, όπως επίσης και η ποιότητα της κατασκευής. Στις 3/12 ζητήθηκαν από τον κ. Λάμπρου κάποια συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με το αίτημα πληρωμής. Τα σχετικά έγγραφα συλλέχθηκαν και μετά από λίγες ημέρες ο **Δημήτρης Βουδούρης**, μέλος του Δ.Σ., τα παρέδωσε στον κ. Λάμπρου και αυτός με τη σειρά του στην ΕΤΑΛ. Έτσι είμαστε στην ευχάριστη θέση να ενημερώσουμε ότι πολύ σύντομα θα πιστωθεί στο λογαριασμό του συλλόγου το ποσό των 44.951,42€, ενώ ήμαστε κοντά και στην κατάθεση του δεύτερου αιτήματος πληρωμής.

Στις αρχές Δεκεμβρίου ξεκίνησαν οι εργασίες κατασκευής των στεγών. Η προέλευση της ξυλείας είναι από την Αγιάσο και τη Βόρεια Ελλάδα. Οι εργασίες κατασκευής των στεγών προχωρούσε όποτε το επέτρεπε ο καιρός και πλέον το δομικό κομμάτι του έργου έχει σχεδόν ολοκληρωθεί. Υπολείπονται ακόμα αρκετά, όπως τα ηλεκτρομηχανολογικά (προσεχώς θα δημοσιευθούν οι προκηρύξεις), ο μηχανισμός του μύλου, τα μουσειολογικά κ.ά. Πιστεύουμε όμως ότι θα τα καταφέρουμε παρά τις αντίξοες συνθήκες.

Πριν από περίπου ένα χρόνο που ξεκινούσαμε αυτή την περιπέτεια τα πράγματα φάνταζαν δύσκολα. Τελικά με τη βοήθεια και της πανδημίας... όλα ήταν δυσκολότερα! Τώρα όμως που εκεί στη Μαλλιώντα ο μύλος στέκει γερός και επιβλητικός, θα πρέπει να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους συμμετείχαν ή βοήθησαν στην όλη προσπάθεια.

Πρώτα από όλα στους εργολάβους και τους εργαζόμενους στο έργο για την υπομονή τους και την εργατικότητα τους.

Στην επιβλέπουσα κα Βαλλίνα για την καλή δουλειά.

Στα μέλη του Συλλόγου που στήριξαν οικονομικά το έργο αυτή τη δύσκολη συγκυρία. Και τέλος στο Δ.Σ. για τις ακούραστες προσπάθειες.

Καλή χρονιά σε όλους και ελπίζουμε όλα να πάνε καλά και το καλοκαίρι να καμαρώσουμε τον μύλο μας ολοκληρωμένο.

Βασίλης Βογιατζής

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΦΤΕΡΩΤΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΡΟΜΥΛΟΥΣ. ΜΑΜΛΙΟΜΤΑ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ ΛΕΣΒΟΥ

Το παναθύρι διάπλητα ορθάνοιξε κι εισόρμησε ένας σαγηνευτικός μυρωδάτος αγέρας ερχόμενος από τη βορεινή την μπάντα. Πετάχτηκε όξω, ξάνοιξα, δε φύσαγε. Και να δεις, η μυρουδιά με συνεπήρε, ζαλιόδα ένοιωσα κι ο νους μου πετάχτηκε αψηλά. Να νιώσει πιότερη ευτυχία που με παραγίριζε σαν τον ασκό του Αίοιου.

Και τότεσου βεβαιώθηκα πως ετούτη η μεθυστική ξεμαυλιστική μυρωδιά, ήντονε ερχομένη από μίλια πολλά αθάργα, με τα κύματα ταξίδευε, Αιολίδας άρωμα κουβαλούσε κι ένα τραγούδι λιρικό σιγανοακούγονταν που μου δώκανε φτερά να βρεθώ εκεί. Εκεί που πρωταρχίσανε το ταξίδι τους απ' την κορφή του Εξύμνου, εκεί που η Σαφώ με τις μαθήτριάς της τραγουδούσε τα ανεπανάληπτα λιρικά τραγούδια της.

Μα όχι. Από βορεινότερα. Από τα ψηλώματα του Μαλλιόντα κι απ' το μονιασμένο, μια σφιχτή γροθιά καμωμένοι ούλοι οι κάτοικοι, το ιστορικό κι όμορφο χωριό, το Μεσότοπο με τους καλούς μαστόρους, τους τυροκόμους, χορευταράδες κι ανθρώπους των γραμμάτων και τεχνών, ερχότανε ετούτος ο ευωδιαστός αγέρας.

Ήτονε το τραγούδι της φτερωτής, εκεί, στην κοιλάδα με τους νερόμυλους με τις μπηλιές που δώκανε στα περασμένα χρόνια άφθονα τα μυρωδάτα μήλα. Στην κοιλάδα Μαλλιόντα. Εκεί που κατά που φαίνεται πέρασε χρόνια παιδικά η μεγάλη ποιήτρια Σαφώ. «...Κι αν», λέει «περπατήσει κανείς σήμερα στην

κοιλάδα Μαλλιόντα και τα χωράφια της, περάσει δίπλα από τους νερόμυλους στις άκρες του ποταμού θα ακούσει καθαρά:

«Υδωρ ψύχρον κελάδει δι' ύσδων μαλλίνων».

«Το δροσερό νερό, δηλαδή, να τραγουδάει περνώντας από τα φορτωμένα με μήλα κλαδιά που ίσως στην αρχαιότητα να ήταν πιο πολλά τα μήλα...» (σ. 19).

Όλα τούτα ξεπετάχτηκαν απ' τις καλοστημένες κι ευκοιλοθώρητες σελίδες του καινούργιου ακριβοπληρωμένου βιβλίου, του πολυποικίλου, ήλιαν δραστήριου τέκνου του Μεσοτόπου, του **Φώτη Βασιλόγλου**.

Ωχ, τι μου φτεροκοπά στο μυαλό τώρα και záπι δε γίνεται! Θυμάμαι, ναι, καλά το θυμάμαι, ήτονε τότε, πριν από οχτώ χρόνια, δέκα του Οκτώβρη κι ο καιρός έδειχνε τα δόντια του. Μα καλοσύνεψε και πολύς κόσμος ήρθε στο Βοτανικό, στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο που θα γινότανε η παρουσίαση του βιβλίου μου «*Από τα Κόκκινα Φανάρια στο Περιβόλι της Παναγίας*». Μεγάλη επιτυχία πολυποικίλα. Μα και το φινάλε έκλεψε την παράσταση. Αυτός, ο ίδιος ο συγγραφέας του βιβλίου για το οποίο μιλάμε, ο Φώτης Βασιλόγλου, επί κεφαλής στο υπέροχο χορευτικό συγκρότημα του Συλλόγου Μεσοτοπιτών «Οι Γλεντιστάδες», καταχειροκροτούμενοι πλημμύρισαν το αμφιθέατρο με τους ανεπανάληπτους χορούς τους Μεσοτοπιτικούς.

Κι από χορευτής και δάσκαλος, να ένας καλός, άοκνος ερευνητής και συλλέκτης πολύτιμων μαργαριταριών, γραφτών **Συνέχεια στη σελίδα 3**

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕΣΣΟΤΟΠΟΥ

Την Παρασκευή 30 Οκτωβρίου 2020 και ώρα 8:30 πμ. στο γραφείο του συλλόγου πραγματοποιήθηκε συμβούλιο μεταξύ των επτά εκλεγμένων νέων μελών του Δ.Σ. του συλλόγου γονέων των Μαθητών του Δημοτικού σχολείου Μεσσοτόπου για την ανάθεση καθηκόντων. Έτσι μετά από διασυλλογική συζήτηση, η σύσταση σε σώμα έχει ως εξής:

Κουρλή Ειρήνη: Πρόεδρος
Γωγή Μαρία: Αντιπρόεδρος
Αθβανού Δέσποινα: Γραμματέας
Βουρνάζου Μαρία: Ταμίας - Αντιπρόσωπος στην τράπεζα

Κατσαρού Βασιλική: Εκπρόσωπος Ένωσης Γονέων
Δρόσσου Γεωργία: Μέλος
Καρδαρά Αφροδίτη: Μέλος

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΧΡΟΥΣΟΣ»

Οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις του συλλόγου μας δεν πραγματοποιήθηκαν το καλοκαίρι που μας πέρασε. Το Δ.Σ. με σεβασμό απέναντι στα μέλη και τους φίλους, έκρινε ότι η ρευστότητα στην εξέλιξη της πανδημίας, η κινητικότητα, η αύξηση των κρουσμάτων πανελλαδικά και η επανεμφάνισή τους στο νησί δεν δημιουργούσαν ασφαλείς περιβάλλοντα.

Έτσι, ακυρώθηκε η ενημερωτική ομιλία για τον ηφαιστειακό δόμο Χρούσου από το διευθυντή του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου, καθηγητή κ **Νικόλαο Ζούρο**. Η καθιερωμένη εκδρομή γνωριμίας με το νησί. Η ετήσια Γενική Συνέλευση καθώς κι η λειτουργία στο ξεκλήσι του Άι Γιώργη. Λειτουργία πραγματοποιήθηκε στις 18 Αυγούστου με πρωτοβουλία του εφημέριου του χωριού μας πατέρα Αναστάσιου.

Μετά από κάλεσμα του συλλόγου μας, ο πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. συναντήθηκαν με την πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου «Μεσότοπος», καθώς και με τον πρόεδρο του συλλόγου «Μαθλιόντα». Θέμα της συνάντησης ήταν η αλληλοενημέρωση, η εγγύτερη γνωριμία καθώς και η πιθανότητα δράσεων από κοινού.

Τις ημέρες που ακολούθησαν, ο πρόεδρός μας **Δημήτρης Μπηλούκας** και η υπεύθυνη δημοσίων σχέσεων **Χριστίνα Γιαννουκάκου**, είχαν την ευκαιρία να ξαναγθούν από τον πρόεδρο **Ανδρέα Πίτσα** και τον ταμία **Χαράλα-**

μπο Βογιατζή του συλλόγου «Μαθλιόντα», στα έργα που είναι σε εξέλιξη στον μύλο Καταχανά.

Ήδη από τις αρχές Αυγούστου κυκλοφορεί το 22ο φύλλο της «Χρυσανθής Εφημερίδας». Στις 16 σελίδες του θα διαβάσετε για την θέση «Αετό» και την επίσημη κατάταξή του στους γεώτοπους της Λέσβου με την ονομασία «Ηφαιστειακός Δόμος Χρούσου». Το ιστορικό της «ασφαλιτόστρωσης» του δρόμου Ταβαρίου - Χρούσου, καθώς και τις επιστολές του Υπουργείου Περιβάλλοντος που αφορούν τη βεβαίωση παράβασης στην κατασκευή και λειτουργία οδού χωρίς περιβαλλοντική αδειοδότηση, για την οδική πρόσβαση στην περιοχή Στροβίγλι. Πρόσφατα στις 2/9/20 μας κοινοποιήθηκε από το Σώμα επιθεωρητών και Ελεγκτών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η επιβολή προστίμου στο Δήμο Δυτικής Λέσβου για την κατασκευή δρόμου στην τοποθεσία Χρούσος.

Θα διαβάσετε επίσης τι λένε οι επιστήμονες και συγκεκριμένα η δρ. Ράνια Τζωράκη, καθηγήτρια στο τμήμα Ωκεανογραφίας και Θαλασσίων Βιοεπιστημών του Πανεπιστημίου Αιγαίου, για το αντιπημμυρικό έργο στον Χρούσο. Αποηλάστε τους φτερωτούς επισκέπτες καθώς και άλλη ποικιλία ύλη.

Αν η εφημερίδα δεν έλθει στα χέρια σας σε έντυπη μορφή, μπορείτε να την δείτε στο www.xrousos.wordpress.com.

Το Δ.Σ. του συλλόγου «Ο Χρούσος»

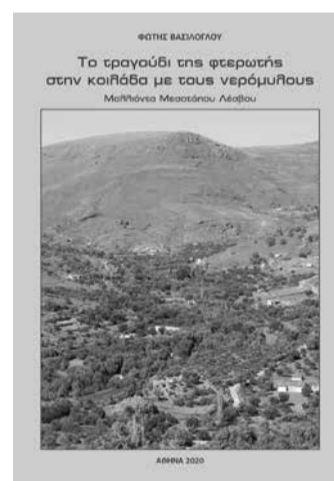
Συνέχεια από τη σελίδα 2

και προφορικών, όσων αφορούσαν την Κοιλάδα του Μαθλιόντα και τους νερόμυλους. Τριάντα χρόνια, λέει, μάζευε κάθε φύσεως υλικό και πρόσφατα, με πολύ μεράκι μας παρουσίασε το βιβλίο του. Με έγχρωμες σελίδες, φωτογραφίες και απεικονίσεις κάθε λογής. Πολυξέροδη έκδοση, μα είχε, λέει, και πολύτιμους χορηγούς. Κι αγάπη από φίλους και συγχωριανούς.

Άνοιξα το βιβλίο, που ήθετε, ξεκίνησα να διαβάζω κι άξαφνα βρέθηκα στον καφενέ, εκεί στο Μεσότοπο, κι άκουγα του γερόντους να μου λένε ιστορίες από τα παλιά, «...οι νερόμυλοι της Μαθλιόντας εξυπηρετούσαν τρία χωριά. Μεσότοπο, Άγρα, Ερεσό... Στέκουν ολοζώντανοι στο μυαλό μου οι νερόμυλοι με τους κουλέθρις τους, τους τζουριούς τους, τα πεταχτά νερά τους, τα αγριολούλουδα και τους γραφικούς μυλωνάδες που με τα υπομονετικά μουλάρια και τα ήρεμα γαϊδουράκια των γύριζαν στο χωριό μαζεύοντας τ' αλέσματα για να επιστρέψουν στις νοικοκυρές το παστρικό αλεύρι κι αυτές... "Η μ'ήλουνάσας κυράδιους" ήταν το ειδοποιητικό κάλεσμα...» (σ. 55).

Πολλές ιστορίες για την κοιλάδα με τους νερόμυλους «Οι μύλη(οι) ήταν τ'ς Μαθλιόντας του στουλιδ'!», για το γεφύρι «...Ημουνα Α' Δημοτικού όταν μας πήγαν οι δάσκαλοι μας εκδρομή στη Μαθλιόντα να δούμε το γεφύρι και τον δρόμο Μεσσοτόπου-Ερεσού που ήταν σε εξέλιξη...» (σ. 57) και τους εργάτες της γης, «Τρώγαμε ό,τι παράγαμε! Ντομάτες μελιτζάνες, γάλα έφερνε ο πατέρας μου από την άλλη μάντρα. Το περιβολάκι μας ήταν κάνα στρέμμα κι είχε λεύκες καρυδιές κυδωνιές...» (σ. 112).

Κι έφυγα απ' τον καφενέ, λέει, γίνηκα μικρό παιδί στα γόνατα της γιαγιάς, μπροστά στο αναμμένο τζάκι να τριζοβολά και με λαιμαργία να ρουφώ τα παραμύθια θρύλους και βιώματα από τα παλιά που μου διηγιότανε. «... κρέμαζι η μάνα μ' ένα φανάρ', μ' ένα καντ'ιέρ' μέσα, τσι τ'ήλιόνταν οι άντρ' πάνου σι καμιά προυβιά, κάνα παλιουμαξιλάρ'! τα μουρά πιο πέρα. Τση αρχινούσι η μπαφίρα, του κουβεντολόι. Αν αγκαστρώθ'καν' τα πρόβατα, πόσα αγκαστρώθ'καν, τέτοιες μπαφίρις» (σ. 113). «...όταν ήμασταν μικροί λέγαμε τούτη την παροιμία... "Πάντα-πάντα κατιβάζ(ι) η πουταμός τ'ς Μαθλιόντας

Ξύλα". Τη λέγαμε κυρίως στο παιγνίδι. Παράδειγμα όταν κάποιος ήταν τυχερός και κέρδιζε στα λακούδια, στο μαχαίρ'...» (σ. 231).

Ναι, Φώτη Βασιλοπούλου, καλή μου φίλε, αυτά κατάφερες. Τριάντα χρόνια έρευνας και συγκέντρωσης στοιχείων, πληροφοριών, φωτογραφιών και πάσης φύσεως υλικού να καλοχτίσεις το πόνημά σου.

Και κατάφερες να μας παντρέψεις με την παράδοση, με τα έργα των προγόνων μας, να τα δούμε να θαμάξουμε τον τότε πολιτισμό τους. Καλό για μας που έχουμε κάποιες πολλές δεκαετίες στην πλάτη μα πότερο καλό για τους σημε-

ρινούς νέους και τους κατοπινούς. Κάλεσμα βγαίνει απ' τις σελίδες του βιβλίου σου Φώτη, να συνεχίσουμε τούτη τη βαριά κληρονομιά που μας εμπιστεύτηκαν οι πατεράδες μας. Ανώτατο το χρέος μας ετούτο, έλεγε ο Καζαντζάκης.

Κι έρχεσαι στον επίλογό σου Φώτη να με δικαιώνεις για την άποψή μου σχετικά με τους Μεσοτοπιίτες «οι δυσκολίες των καιρών θεριεύουν την ανάγκη για συνεργασία ανάμεσα στους ανθρώπους. Έτσι μερεύουν οι ψυχές, καθαρίζει ο νους, βλασταίνουν οι ομορφιές της ψυχής κι έρχονται οι καλύτερες μέρες. Τούτο το μυστικό το ξέρουν καλά οι Μεσοτοπιίτες από τα γεννοφάσκια τους. ...ένα ακόμα "όνειρο" βγαίνει αληθινό κι ένας ερειπωμένος νερόμυλος ξαναγεννιέται στη Μαθλιόντα, όλοι μαζί θα σταθούμε δίπλα του...» (σ. 247).

Δε μένει παρά ένα μπράβο για τη δουλειά σου ετούτη, Φώτη Βασιλοπούλου.

Γιώργος Καμβουσελλής
gkamvysellis@yahoo.gr

Στα Χωραφούδια έτρεχε κι έπαιζε και κυνηγιόταν με τα άλλα παιδιά, αλλά το παιχνίδι που τον έκανε να ξεχνιέται με τις ώρες δεν ήταν το κρυφτό, ούτε το κυνηγητό, ούτε η μπάλα... Ήταν το παιχνίδι της μουσικής. Οι νότες ήταν οι λέξεις του και οι μελωδίες η ομιλία του. Ο Κώστας Δουδουνής από μικρός μεγάλωσε με τη μουσική και δέθηκε μαζί της, ήξερε ότι αυτός ήταν ο δρόμος του. Αυτό τον δρόμο βάδισε λοιπόν αλλά όχι μόνος. Δίπλα του στο ίδιο μονοπάτι περπατούσε κι ο αδερφός του, ο Δημήτρης, που φιλοξενήσαμε στο προηγούμενο φύλλο μας, και βέβαια στην άκρη στεκόταν ο πατέρας, ο δάσκαλος ο Γιάννης Δουδουνής, και φώτιζε καλά για να αποφεύγονται οι κακοτοπιές και να κρατούνται οι ισορροπίες. Και τώρα ο πατέρας, ως άλλος Διαγόρας, καμαρώνει τους δυο γιους του, στα χνάρια του.

Στη συμπρωτεύουσα έχτισαν τις ζωές τους, μα δεν ξεχνούν τον τόπο όπου μεγάλωσαν κι ανδρώθηκαν και έλαβαν τα πρώτα μουσικά ερεθίσματα από παππού και πατέρα. Οικογενειακή υπόθεση η μουσική. Καθόλου τυχαίο άλλωστε το ότι και οι δυο διαλέγουν ως αγαπημένο τραγούδι το «Να 'χα δυο καρδιές», διότι τους θυμίζει τον παππού τους... Τελικά ο παππούς πράγματι είχε δυο καρδιές, τα αγαπημένα του εγγόνια, τον Κώστα και τον Δημήτρη!

ΚΩΣΤΑΣ ΔΟΥΔΟΥΝΗΣ: «Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΧΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ»

Μικρό χωριό ο Μεσότοπος κι όμως έχει να επιδείξει πολλούς επαγγελματίες μουσικούς που βιοπορίζονται από την τέχνη τους κι άλλους τόσους ερασιτέχνες. Πού πιστεύεις ότι οφείλεται αυτή η καλλιτεχνική τάση;

Κατά τη γνώμη μου είναι ξεκάθαρα θέμα μίμησης. Στον Μεσότοπο υπήρχε χώρος σε όσους ήθελαν να ασχοληθούν με τη μουσική όπως και με άλλες τέχνες, καθώς οι πολιτιστικές εκδηλώσεις διαφόρων ειδών υπήρχαν, ειδικά παλιότερα, στην καθημερινότητα των Μεσοτοπιτών.

Το οικογενειακό πρότυπο πόσο σημαντικό ρόλο έπαιξε στην απόφασή σου να ασχοληθείς με τη μουσική και σε ποια ηλικία την έλαβες;

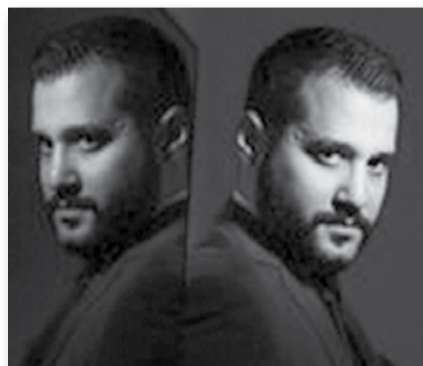
Νομίζω ότι ήταν και το μοναδικό πρότυπο το οποίο ουσιαστικά με επηρέασε στο να πάρω αυτόν το δρόμο. Στην πραγματικότητα το να γίνω μουσικός ήταν κάτι που θεωρούσα δεδομένο από την ηλικία που άρχισα να αναλαμβάνομαι περισσότερο τα πράγματα.

Ποια ήταν τα όνειρά σου όταν πρωτοξεκίνησες, πώς διαμορφώθηκαν και πώς εξελίσσονται στο παρόν;

Για καλή μου τύχη ξεκίνησα να βρίσκομαι σε αυτό τον χώρο αρκετά μικρός, υπό τη σκέπη του πατέρα μου. Αυτός λοιπόν μου έμαθε πολλά από αυτά που μου χρειάστηκαν στην πορεία, επομένως νιώθω ότι ήξερα ήδη αρκετά. Από εκεί και πέρα χαίρομαι γιατί έχω καταφέρει να πραγματοποιήσω αρκετά από τα όνειρα μου.

Σίγουρα έχουν προστεθεί κάποια ακόμα με την πάροδο των χρόνων μιας και η μουσική δε σ' αφήνει, στο σύνολό της, να κορεσθείς εύκολα.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Κώστας Δουδουνής γεννήθηκε στην Αθήνα, αλλιά μεγάλωσε στον Μεσότοπο Λέσβου. Σπούδασε στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με κατεύθυνση την Παιδαγωγική. Επίσης έχει ειδικευση στην Ειδική Αγωγή. Είναι κάτοχος Πτυχίου Αρμονίας και Διπλώματος Βυζαντινής Μουσικής. Πραγματοποίησε σπουδές κλασσικού βιοηθίου στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης, με καθηγητή τον Μίκη Μιχαηλίδη. Τα τελευταία χρόνια εργάζεται ως μαέστρος νυχτερινών μαγαζιών, ενώ παράλληλα είναι μουσικός παραγωγός και ενορχηστρωτής. Από το 2015 έχει δημιουργήσει το δικό του στούντιο, όπου έχουν πραγματοποιηθεί αρκετές ολοκληρωμένες δουλειές. Έχει συμμετάσχει σε πολλές μουσικές παραστάσεις, συναυλίες, περιοδίες στο εξωτερικό, μουσικές σκηνές και ηχογραφήσεις δίσκων. Έχει συνεργαστεί, δισκογραφικά και σε ζωντανές εμφανίσεις, με τους Κώστα Μακεδόνα, Χρήστο Νικολόπουλο, Αγάθωνα, Σταμάτη Κόκοτα, Βασίλη Καρρά, Νίκο Βέρτη, Νίκο Κουρκούλη, Κωνσταντίνο Αργυρό, Αντύπα, Λευτέρη Πανταζή, Άντζελα Δημητρίου, Κώστα Καραφώτη, Γιώργο Γιαννιά, Χρήστο Μενιδιάτη, Ανδρέα Στάμο, Ηλία Βρεττό, Κωνσταντίνο Γαλανό, Ηλία Καμπακάκη, Θωδωρή Φέρρη, Χρύσα, Γιώργο Τσαλίκη κ.ά.

Ζει από το 2005 στη Θεσσαλονίκη και είναι παντρεμένος με την τραγουδίστρια Μαρία Κώνστα, με την οποία έχουν δύο κόρες.

Εμπόδια ή δυσκολίες βρήκες στη διαδρομή σου ως τώρα και πώς τα ξεπέρασες;

Σίγουρα όταν βρίσκεσαι σε αυτή τη δουλειά και μακριά από τον τόπο που μεγάλωσες, ο δρόμος δεν είναι στρωμένος με ροδοπέταλα. Χρειάστηκε λοιπόν υπομονή, επιμονή και ψυχραιμία. Αν αντιμετωπίζεις με σοβαρότητα τη δουλειά σου, τότε θα σε αντιμετωπίσουν με σοβαρότητα κι οι γύρω σου.

Πιστεύεις στο διαχωρισμό έντεχνη και εμπορική μουσική;

Είμαι ένας μουσικός ο οποίος πάντοτε ήμουν και συνεχίζω να είμαι με το ένα πόδι στο εμπορικό και με το άλλο στο έντεχνο, πράγμα που μπορεί κάποιος να αντιληφθεί αν δει τις συνεργασίες μου. Για μένα είναι απλά ένας διαχωρισμός ο οποίος εξυπηρετεί άλλα συμφέροντα. Υπάρχουν καλλιτέχνες έντεχνου που ταυτόχρονα είναι πολύ εμπορικοί, όπως φυσικά και το αντίθετο. Ανάλογη είναι και η κατάσταση με τους μουσικούς αφού αξιολογιοι μουσικοί υπηρετούν την εμπορική μουσική και το αντίθετο. Το ζητούμενο είναι η καλή μουσική σε όποια «μεριά» κι αν βρίσκεται.

Τι είναι για σένα τελικά η μουσική;

Η μουσική έχει τη δύναμη να σε κάνει να κλάψεις, να σε ακολουθήσει όταν ερωτεύεις, να σου φτάξει τη διάθεση και να σε κάνει φυσικά να χορεύεις. Επίσης μη ξεχνάμε πως σε κάποιες εποχές συγκεκριμένο είδος μουσικής απαγορεύτηκε, γιατί βοηθούσε τον κόσμο να επαναστατήσει. Η μουσική λοιπόν είναι ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής. Για μένα ήταν και είναι το όχημα για να πραγματοποιήσω τα όνειρα μου, να βρεθώ σε πολλά διαφορετικά μέρη και να γνωρίσω σημαντικούς ανθρώπους.

Σχεδόν όλη τα μέλη του στενού σου οικογενειακού περιβάλλοντος είστε μουσικοί. Αυτό είναι κάτι που σας καθορίζει ως οικογένεια, πώς είναι η καθημερινότητα; Τραγουδάτε π.χ. όλη μέρα;

Αυτή είναι μια σκέψη που απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Η καθημερινότητα μου φυσικά περιέχει πολλή μουσική, αλλιά πλέον περισσότερο ως κομμάτι της δουλειάς και πολύ λιγότερο ως κομμάτι της προσωπικής μου διασκέδασης.

Τον Μεσότοπο ποιο τραγούδι στον θυμίζει;

Πολλά τραγούδια μου θυμίζουν τον Μεσότοπο. Πιο έντονες μνήμες όμως μου ξυπνάνε το «Αϊβαλιώτικο», μιας και ήταν το πρώτο που προσπάθησα να παίξω στο βιοηθί και το «Ήθελα να 'χα δυο καρδιές». Αυτό το τραγούδι το χόρευα σε παιδική ηλικία με τον παππού μου στα πανηγύρια και αργότερα το έπαιζα και το τραγουδούσα γι' αυτόν.

Πες μας δυο λόγια για τη ζοφερή κατάσταση ανεργίας των συναδέλφων σου με αφορμή την πανδημία.

Αν πω ότι περίμενα οι κυβερνώντες να διαχειριστούν καλύτερα την κατάσταση στην οποία περιήλθε η χώρα, θα ήμουν τουλάχιστον αφελής. Όπως δεν περίμενα λοιπόν αυτό, έτσι δε με εξέπληξε και η εχθρική στάση της κυβέρνησης σε οποιαδήποτε μορφή τέχνης στη χώρα μας. Μπορεί λοιπόν να μην υπάρχει ταλέντο στη διακυβέρνηση τη χώρας, στη μουσική και τις τέχνες όμως περισσεύει και θεωρώ ότι μετά το τέλος όλων αυτών ο κλάδος μας θα ξαναβρεί το δρόμο του.

Λίγα λόγια για το μέλλον, τα όνειρά σου, οι φιλοδοξίες σου κ.λπ.

Εύχομαι να υπάρχει υγεία στην οικογένεια μου και σε όλο τον κόσμο. Θα 'θελα να καταφέρω να κάνω πράγματα τα οποία θα με εξελίξουν σαν άνθρωπο και σαν καλλιτέχνη.

Η ιδέα του **Τζόναθαν Λούκας** για τη διατήρηση της ελληνικής γλώσσας στην επόμενη γενιά κέρδισε ένα από τα επτά βραβεία στον διαγωνισμό νέων «Westpac Youth Impact Challenge». Μια πρωτοποριακή και συγχρόνως εφαρμόσιμη και τρυφερή ιδέα, που θα φέρει τα νέα παιδιά κοντά στους ηλικιωμένους. Ο διαγωνισμός απευθυνόταν σε όλους τους μαθητές της Αυστραλίας -από την Α' Δημοτικού μέχρι την Γ' Λυκείου- και ζητούσε να καταθέσουν τις προτάσεις τους, δίνοντας λύσεις για κοινωνικά θέματα που αντιμετωπίζουν οι κοινότητες της Αυστραλίας. Ένα από τα θέματα αυτά είναι και η διατήρηση από τις νεότερες γενιές των γλωσσών που απαρτίζουν την πολυπολιτισμική κοινότητα της ηπείρου.

Ο 10χρονος Τζόναθαν

Το 10χρονο ελληνόπουλο από το Σίδνεϊ, ο Τζόναθαν, με καταγωγή από το Μεσότοπο από τη γιαγιά του **Χριστίνα Καλαμπάκα-Ράλλη**, είχε ήδη μία αποδοτική συμφωνία με τη γιαγιά του, όταν ανακοινώθηκε ο μαθητικός διαγωνισμός τον Μάιο. Η γιαγιά του τον βοηθούσε στα μαθήματα των ελληνικών και εκείνος με τη σειρά του της μάθαινε πώς να χρησιμοποιεί τον ηλεκτρονικό υπολογιστή. Περνούσαν καλά μαζί, αλλά μάθαιναν κιόλας! Εμπνευσμένος λοιπόν από την ωραία σχέση του με τη γιαγιά Χριστίνα, ο Τζόναθαν προχώρησε ένα βήμα πιο πέρα. Η ιδέα του για ένα πρόγραμμα ανταλλαγής επικοινωνιακών δεξιοτήτων γεννήθηκε!

«Τα περισσότερα παιδιά σαν εμένα, λέει ο Τζόναθαν, μπορούν να προσφέρουν τις τεχνολογικές γνώσεις τους στους ηλικιωμένους μέσα σε μια δωρεάν ομάδα και σε αντάλλαγμα οι ηλικιωμένοι μπορούν να μας διδάξουν τη γλώσσα του πολιτισμού τους ή άλλες δεξιότητες που γνωρίζουν. Οι κοινοτικές γλώσσες πεθαίνουν γρήγορα και πρέπει να κάνουμε κάτι τώρα. Κάποτε η ελληνική ήταν 2η πιο ομιλούμενη γλώσσα στην Αυστραλία μετά την αγγλική και τώρα είναι η 9η. Οι συνομήλικοί μου δεν μαθαίνουν τη γλώσσα των προγόνων τους τώρα πια. Πιστεύω ότι μπορούμε να βοηθήσουμε πραγματικά ο ένας τον άλλον και μαζί να διατηρήσουμε αυτές τις γλώσσες αγκαλιάζοντας τις πολυεθνικές κοινότητες.

Το πρόγραμμά μου έχει πολλή ηλικιωμένη ηλικία. Συντελεί στη βελτίωση της ψυχικής υγείας, μειώνει τον κίνδυνο εμφάνισης άνοιας, συμβάλλει στη διατήρηση της γλώσσας και στη δημιουργία κοινοτήτων βιώσιμων και ανθεκτικών με δυνατούς δεσμούς ανάμεσα στα μέλη και χωρίς αποκλεισμούς. Ταυτόχρονα κι εμείς τα παιδιά θα διδαχθούμε εθελοντικές δεξιότητες και θα γίνουμε δίγλωσσα».

Η επιλογή των επτά νικητών από όλη την Αυστραλία δεν ήταν μια απλή υπόθεση. Οι μαθητές, όπως και ο Τζόναθαν, έπρεπε να αναπτύξουν τις προτάσεις τους μπροστά σε ένα πάνελ με τους διευθύνοντες συμβούλους της Microsoft, Westpac, Singularity U!

«Αυτή η εμπειρία τον έχει γεμίσει αυτοπεποίθηση γιατί τα έκανε όλα μόνος του», μας λέει η μητέρα του, **Μαρία Ράλλη**. «Είμαστε πάρα πολύ υπερήφανοι για εκείνον και, κυρίως, η γιαγιά του Χριστίνα!»

Η εκπληκτική αυτή ιδέα του Τζόναθαν για το πώς θα μπορέσουμε να διατηρήσουμε την ελληνική γλώσσα ζωντανή στην επόμενη γενιά, αλλά και κάθε κοινοτική γλώσσα, ξεχώρισε από τις 85.000 περίπου συμμετοχές που υποβλήθηκαν στον συγκεκριμένο διαγωνισμό.

Εκτός λοιπόν από τη γιαγιά Χριστίνα και όλη την οικογένειά του, επιθυμούμε να εκφράσουμε κι εμείς όλοι στο Σύλλογο Μεσοτοπιτών ένα πολύ μεγάλο μπράβο στον Τζόναθαν για την ευρηματική του ιδέα με την προσμονή να πραγματοποιηθεί και να έχει επιτυχία! Του ευχόμαστε δε να προχωρήσει στη ζωή του με την ίδια αυτοπεποίθηση, ευφύια και τόλημη και να προκόψει κάνοντας όλους συνεχώς περήφανους!

Η κα Χριστίνα Καλαμπάκα-Ράλλη είναι μέλος του Συλλόγου μας και υποστηρίζει πάντα με αγάπη τη συλλογική δραστηριότητα. Πολύ δραστήρια και δημιουργική, με μεγάλη αγάπη για το γενέθλιο τόπο. Συχνά δημοσιεύει στα Μεσοτοπίτικα Νέα τα γλαφυρά της κείμενα -διαβάστε ένα κείμενό της πιο κάτω. Κείμενα γεμάτα με τις παιδικές της αναμνήσεις από το Μεσότοπο, όπου μεγάλωσε, αλλά κι από τη ζωή της στην Αυστραλία όπου παντρεύτηκε τον κοντοχωριανό μας, κ. Χρήστο Ράλλη κι έφτιαξαν την οικογένειά τους με τρία παιδιά και αρκετά εγγόνια, μεταξύ των οποίων είναι και ο Τζόναθαν, από την κόρη της Μαρία.

Πηγή: ελληνο-αυστραλιανό ειδησεογραφικό site ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ο Τζόναθαν με τη γιαγιά Χριστίνα Ράλλη

ΑΣ ΓΙΝΟΥΜΕ ΚΑΛΗΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ...

Η ζωή, δεν είναι δεδομένη, τότε γίνεται σκληρή, απάνθρωπη, με πόνο, λύπη, με χιλιάδες συμπληγάδες που μας καταδυναστεύουν... Και άλλοτε πάλι, γίνεται χαρούμενη. Η ζωή είναι απρόβλεπτη, γλυκιά, μας δίνει χαρές, προσδοκίες, μας κάνει να κάνουμε όνειρα, να πετάμε στα σύννεφα.

Πολλοί άνθρωποι «αναβάλλουν» μικρές, καθημερινές απολαύσεις, απλά και μόνο γιατί δεν τις έχουν προγραμματίσει! Είναι τόσο προσκολλημένοι σε μια μονότονη ρουτίνα, που δεν αφήνει περιθώρια για «έκτακτες» απολαύσεις! Καλό είναι στη ζωή μας να υπάρχει πρόγραμμα, αλλά και λίγη λοξοδρόμηση πού και πού δεν βλάπτει. Είμαστε όμως, τόσο απορροφημένοι από την καθημερινότητα, που δεν δίνουμε βάση στις καθημερινές μικροχαρές... Πόσες φορές έχουμε αισθανθεί την ανάγκη να τηλεφωνήσουμε σε μια φίλη, συγγενή, να πιούμε έναν καφέ, ή να πάμε έναν περίπατο μέχρι τη θάλασσα...

Προγραμματίζουμε τη ζωή μας με κάθε λεπτομέρεια, έτσι τουλάχιστον πιστεύουμε, και κανονίζουμε χωρίς τον ξενοδόχο! Γιατί, κακά τα ψέματα, η ζωή είναι απρόβλεπτη! Και η ζωή έχει αναποδιές, δυσχέρειες, αρρώστιες, θανάτους. Μόνο αν ακούσουμε κανέναν θάνατο, αναθεωρούμε για λίγες

μέρες το πρόγραμμά μας, γλυκαίνουμε λίγο, λέμε και ένα δόξα τω Θεώ, και μετά ξανά από την αρχή... Όσο περνούν τα χρόνια, οι μέρες μικραίνουν. Κι εκεί συνειδητοποιούμε ότι, είναι τόσα που πρέπει να προλάβουμε να κάνουμε... και όλο τρέχουμε να προλάβουμε, άραγε, τι; Κάθε μέρα από τη ζωή μας είναι ένα δώρο του Θεού, που δυστυχώς, εμείς πάνω στη βιασύνη μας, δεν προλαβαίνουμε να το ανοίξουμε!

Η χαρά της ζωής, βρίσκεται στις μικρές καθημερινές χαρές μας, σε ένα ηλιοβασίλεμα, σε ένα πρωινό ξημέρωμα, αντικρίζοντας τον φωτεινό ήλιο... Σε μια καθημέρα στον γείτονά σου, μια αγκαλιά στα παιδιά σου, και να τους πεις πόσο τα αγαπάς... Λίγη ευελιξία λοιπόν στην καθημερινότητά μας, δεν βλάπτει! Άλλωστε, δεν γνωρίζεις κανείς τι ξημερώνει αύριο... Κάθε μέρα, ξημερώνει μια άλλη μέρα. Διαφορετική από χτες! Χαρείτε την, πάρτε ένα όμορφο βιβλίο και κουζουρέψτε στο κρεβάτι σας διαβάζοντάς το, θυμηθείτε φίλους, γνωστούς, αυτούς που σας κάνουν να αισθάνεστε όμορφα... Μακριά από τους μικρόψυχους, τους μίзерους, όλους αυτούς που σας χαλάνε τη διάθεση... Και έτσι, θα κάνουμε πιο όμορφη τη ζωή μας, ας γίνουμε επιτέλους και εμείς καλλιτέχνες της ζωής, μπορούμε, αν το προσπαθήσουμε...

Χριστίνα Καλαμπάκα - Ράλλη

Τον Αύγουστο στο Μεσότοπο όσοι επέλεξαν να παρακολουθήσουν τις παραστάσεις του θεατρικού μας τμήματος, με το διασκευασμένο έργο του Μπ. Μπρεχτ «Ιστορίες του κ. Κόινερ», θα θυμούνται μια χαρακτηριστική σκηνή όπου δώσαμε έμφαση παίζοντας με το σκοτάδι και το φως. Τη σκηνή με τους καρχαρίες και τα ψαράκια. Η σκηνή αυτή με τα έντονα συμβολικά και συγκινησιακά στοιχεία της συμπυκνώνει όλη την ουσία και τη φιλοσοφία του συγγραφέα. Το έργο του Μπ. Μπρεχτ χαρακτηρίζεται από έντονη πολιτικοποίηση εμφορούμενη από τα ιδανικά του ανθρωπισμού, της αλληλεγγύης, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ισότητας. Όλα αυτά εκφράζονται περίφημα στο παραβολικό αυτό κείμενο και για το λόγο αυτό, το συμπεριλάβαμε στο πρόγραμμα της παράστασης ώστε να έχουν όλοι την ευκαιρία να το διαβάσουν με την απαιτούμενη προσοχή. Επειδή όμως η παράσταση δεν ευτύχησε να ανέβει στην Αθήνα, θεωρήσαμε εύστοχο να δημοσιεύσουμε εδώ το κείμενο, ώστε όλοι να μπορέσουν να το απολαύσουν.

Αν οι καρχαρίες ήταν άνθρωποι θα 'χτιζαν για τα μικρά ψαράκια στη θάλασσα τεράστια κλουβιά και θα 'βάζαν μέσα διάφορες τροφές, φυτά καθώς και ζωντανά. Θα φρόντιζαν τα κλουβιά να 'χουν πάντα καθαρό νερό και γενικά θα τα εφοδίαζαν με διάφορες εγκαταστάσεις υγιεινής. Όταν λογουχάρη ένα ψαράκι τραυμάτιζε την ουρά του, οι καρχαρίες θα του 'βάζαν αμέσως έναν επίδεσμο μην τυχόν και ψοφήσει και το χάσουν πριν την ώρα του. Έπειτα για να μη μελαγχολούν τα ψαράκια θα οργάνωναν κατά διαστήματα στη θάλασσα μεγάλες γιορτές γιατί τα κεφάλια ψαράκια είναι πιο νόστιμα από τα θλιμμένα.

Τούτα τα μεγάλα κλουβιά θα είχαν βέβαια και τα σχολειά τους. Εκεί τα ψαράκια θα μάθαιναν πώς να κολυμπάνε στο στόμα του καρχαρία. Θα 'πρεπε λογουχάρη να μάθουν γεωγραφία για να μπορούν να βρίσκουν τους μεγάλους καρχαρίες όταν αυτοί τεμπελιάζουν. Βέβαια το σπουδαιότερο θα ήταν η ηθική διάπλαση των μικρών ψαριών. Θα τους μάθαιναν ότι για ένα ψαράκι δεν υπάρχει μεγαλύτερη και ωραιότερη αρετή από το να θυσιάζεται πρόθυμα κι ότι όλα τα ψαράκια θα 'πρεπε να πιστεύουν τυφλά στους καρχαρίες προπαντός όταν αυτοί τους λένε ότι θα φροντίσουν για ένα ωραίο μέλλον. Θα έδιναν στα ψαράκια να καταλάβουν πως αυτό το ωραίο μέλλον τότε μόνο θα είναι εξασφαλισμένο όταν εκείνα μάθουν να υπακούνε.

Τα ψαράκια θα 'πρεπε να φυλάγονται από κάθε λογής ταπεινές, εγωιστικές και μαρξιστικές διαθέσεις και αν τύχαινε κανένα από δαύτα να φανερώσει τέτοιες αδυναμίες, τα άλλα ψαράκια θα 'πρεπε να τ' αναφέρουν

Από τις πρόβες του έργου

αμέσως στους καρχαρίες. Αν οι καρχαρίες ήταν άνθρωποι, θα έκαναν βέβαια αναμεταξύ τους και διάφορους πολέμους για να κυριέψουν ξένα κλουβιά και ξένα ψαράκια. Στους πολέμους αυτούς ο κάθε καρχαρίας θα πολεμούσε με τα δικά του ψαράκια. Θα μάθαιναν στα ψαράκια ότι ανάμεσα σ' αυτά και τα ψαράκια των άλλων καρχαριών υπάρχει τεράστια διαφορά. Σωπαίνουν σε ολότελα διαφορετικές γλώσσες γι' αυτό και είναι αδύνατο να καταλάβει το ένα τ' άλλο. Σε κάθε ψαράκι που θα σκότωνε μερικά εχθρικά ψαράκια που σωπαίνουν σ' άλλη γλώσσα, θα καρφίτωναν κι από 'να παράσημο από φύκι και θα του 'διναν τον τίτλο του ήρωα.

Αν βέβαια οι καρχαρίες ήταν άνθρωποι θα είχαν και τη δική τους τέχνη. Θα είχαν ωραίους πίνακες που θα παράσταναν τα δόντια των καρχαριών με θαυμάσια χρώματα.

Δε θα 'λειπε βέβαια και η θρησκεία αν οι καρχαρίες ήταν άνθρωποι. Αυτή θα δίδασκε ότι τα ψαράκια μονάχα στην κοιλιά των καρχαριών θ' άρχιζαν να γεύονται την αληθινή ζωή.

Εξάλλου αν οι καρχαρίες ήταν άνθρωποι όλα τα ψαράκια δε θα ήταν πια ίσα κι όμοια όπως συμβαίνει σήμερα. Μερικά από δαύτα θ' αποχτούσαν αξιώματα και θα τα τοποθετούσαν πάνω από τα άλλα ψαράκια. Όσα μάλιστα είναι λίγο πιο μεγάλα θα είχαν το λεύτερο να τρώνε τα μικρά. Αυτό θα ήταν άλλωστε ευχάριστο για τους καρχαρίες γιατί έτσι εκείνοι δε θα χρειάζονταν πια παρά να καταπίνουν συχνότερα πιο μεγάλες μπουκιές. Και τα πιο μεγάλα ψαράκια, αυτά που θα είχαν τις ψηλές θέσεις, θα φρόντιζαν για την τάξη ανάμεσα στα ψαράκια και θα γίνονταν δάσκαλοι, αξιωματικοί και μηχανικοί στα ψαροκλουβιά.

Κοντολογίς μόνο αν οι καρχαρίες ήταν άνθρωποι θα είχαμε πολιτισμό στη θάλασσα.

Η Γωνιά των Γυναικών

ΚΑΘΕ ΠΕΡΣΙ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ...

Υπάρχει μια παροιμία που τη λέμε τακτικά: «Κάθε πέρσι και καλύτερα». Η αφορμή να την θυμηθώ ήταν μια φωτογραφία που έβαλε μια καλή μας φίλη στο FB, γιατί ναι, η τεχνολογία έχει μπει για καλά στη ζωή μας, είναι εύκολος

Τσάι και τραχανόσουπα

τρόπος επικοινωνίας. Η φωτογραφία δείχνει τη μάζωξη των γυναικών λίγο πριν τις γιορτές και συγκεκριμένα στις 4/12/2019 στο καθιερωμένο τσάι της Πέμπτης. Όλες είμαστε ευχαριστημένες, χαμογελαστές που ανταμώσαμε για άλλη μια φορά στην αίθουσα του Συλλόγου και γευτήκαμε τη ζεστή τραχανόσουπα και το τσάι μας.

Τώρα, ένα χρόνο μετά, καθώς αναλογίζομαι τις όμορφες αυτές στιγμές, το φιλικό κουβεντολόι και τα μελλούμενα σχέδια που κάναμε, σκέφτομαι πως τίποτε δεν είναι το ίδιο και ότι θα ζούμε στην αβεβαιότητα έως ότου βρεθεί λύση.

Πλησιάζουν οι φεινές γιορτές και το 2020 είναι στο τέλος του. Περιμένουμε ένα Νέο Έτος καλύτερο και αισιόδοξο για όλο τον κόσμο. Όσο κι αν

μας έχει επηρεάσει αυτή η εμπειρία, θέλω να ελπίζω ότι πάλι θα βρεθούμε με τους φίλους και γνωστούς, θα τραγουδήσουμε παρέα και το σπουδαιότερο θα είναι όλοι, δεν θα λείπει κανείς!

Με αυτές τις σκέψεις, εύχομαι Υγεία και Χρόνια πολλή!

Για το τμήμα Γυναικών,
Χριστίνα Τσαλαβούτη

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33, ΔΑΦΝΗ, 172 34 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ.: 210 9707417 FAX: 210 9762595
www.mesotopites.weebly.com | e-mail: anagenme@gmail.com
Υπεύθυνη έκδοσης: Αντζέλα Κοντού, angelakontou1971@gmail.com

Συντακτική ομάδα:

Εύα Καφετζή, Ελευθερία Κωσταντή, Δέσποινα Παναγιωτάρα,
Μαρία Παναγιωτάρα, Αρτέμις Φιλιππίδης, Ευαγγελία Χυδεριώτου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: ΕΛ. Ι. ΚΑΡΤΕΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΙΚΑΙΑΣ 10, 104 34 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 210 88.26.392, FAX: 210 88.20.655, peritechnon@yahoo.gr

Η Συντακτική ομάδα δικαιούται να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών, αν είναι αντίθετα προς το καταστατικό του Συλλόγου ή τον κανονισμό της εφημερίδας και εάν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

- Ο Δημήτρης Αποσπόρης του Φωτίου και η Έλσα Μπόμπολου απέκτησαν αγοράκι στην Αθήνα.
- Ο Βασίλης Κυρ. Μαρκατζίνας (το γένος Αικ. Β. Γωγή) και η Κατερίνα Κόνιαρη απέκτησαν δίδυμα αγοράκια στην Αθήνα.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Η Μυρσίνη Τικέλλη και ο Θοδωρής Γωγής βάφτισαν το αγοράκι τους στο Μεσότοπο και το ονόμασαν Ευστράτιο-Ελευθέριο.
- Ο Νίκος Γονίδης και η Κατερίνα Γραβάνη, το γένος Δήμητρας Βουρνάζου, βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Βασίλη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στην Αθήνα ο Μάνθος Καρακωνσταντάς (Γκάμσος).
- Πέθανε στο Μεσότοπο η Βασιλική Βασιίλα συζ. Χρήστου.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Μιχάλης Βασιίλας του Νικολάου.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Παναγιώτης Βουδούρης του Χαράλαμπου.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Γεώργιος Καλόγηρος του Δημητρίου
- Πέθανε η Μαρία Χατζηνηγορίου, το γένος Δημ. Μαηλιδέλλη τον Αύγουστο στην Κερατέα.
- Πέθανε ο Δημήτρης Βουρνάζος του Ευθυμίου και Ροδοθέας.
- Πέθανε ο Χρήστος Γαβρ. Ψαράς στον Πειραιά.

Ευχόμαστε συχαρητήρια στις οικογένειες για τα ευτυχή γεγονότα και συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- Η Μαρία Ασημομύτη-Χονδρέλλη προσφέρει για τις δραστηριότητες του Συλλόγου 50€.
 - Ανώνυμος προσφέρει για τις δραστηριότητες του Συλλόγου 200€.
 - Οικογένεια Καρακωνσταντά Μάνθου προσφέρει στη μνήμη του πατέρα τους Καρακωνσταντά Μάνθου (Γκάμσος) 100€.
 - Στη μνήμη του Ηλία Αντ. Βαλιτζή τα παιδιά του Ευγενία και Αντώνης και η σύζυγός του Αλεξάνδρα προσφέρουν 50€.
- ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ**
- Πρινωτάκης Θεοδόσης του Ιωάννη 50€.
 - Ειρήνη Ζακύρη 50€.
 - Ασπασία Ιωσηφέλλη του Κων/νου 50€.

ΜΑΝΘΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΝΤΑΣ (1928-2020)

Άνοιξες πανιά για τις ήρεμες θάλασσες του ουρανού. Ήρθε η ώρα, ελεύθερος πια, ξυπόλητος, με ανεβασμένα τα μπατζάκια μέχρι τα γόνατα, να μαζέψεις από τα βράχια του Ποδαρά πεταλίδες και καβούρια, να πιάσεις αχινούς και χταπόδια, να ξεκουραστείς στη σπηλιά του Αμερικάνου, να σαλπάρεις με τη βαρκούλα της ψυχής σου στα ανοιχτά για μπαρμπούνια και λιθρίνια. Τώρα θα πίνεις άφοβα τα ρακιά σου, που τελευταία σου στερήσαμε, με τους συγχωριανούς στην πλατεία, θα χορεύεις απάηλο, θα τραβάς αμανέδες και θα γυρνάς χαρούμενος, σιγοτραγουδώντας στο σπίτι σου, στην Αγία Μαρίνα, θα ανταμώνεις τα ξαδέλφια σου, τους καλούς σου γείτονες, τα φιληράκια σου, να παίξετε πρέφα. Οι καταστάσεις του σήμερα δε μας επιτρέπουν να σε αποχαιρετήσουμε όπως θα σου άξιζε, όπως θα ήθελες. Καλό ταξίδι, αγαπημένο μας σύζυγε, πατέρα, παππού, προπάππου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Το Δημοτικό σχολείο ευχαριστεί τον Αντώνη Σκούρτσο για το κέρασμα που πρόσφερε στα παιδιά, στη μνήμη των γονέων του.
- Ο πολιτιστικός σύλλογος Μεσοτόπου «Ο Μεσότοπος» θα ήθελε να ευχαριστήσει τη Χριστίνα Πλωμαρίτου-Βασιλογιού για την πολύτιμη βοήθειά της στην έρευνα υφασμάτων για τις παραδοσιακές φορεσιές του συλλόγου. Επίσης ευχαριστεί τη Χριστίνα Γουγή-Ιωσηφέλλη και την Αφροδίτη Πιπίνη για το αφιλοκερές πλήξιμο δαντέλας για τα μεσοφόρια.
- Η Ντίνα Τριγώνη ευχαριστεί θερμά το Σύλλογο «Αναγέννηση» για το αίμα που έλαβε από την Τράπεζα Αίματος στην πρόσφατη περιπέτεια της υγείας της.

ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Πωλείται χωραφάκι 7 στρεμμάτων στο Μεσότοπο κοντά στο βενζινάδικο. Πληροφορίες στο τηλ.: 2109919754.

ΜΝΗΜΗ ΜΙΧΑΛΗ ΝΙΚ. ΒΑΣΙΛΑ

Αγαπημένο μου ανιψιέ Μιχάλη, Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, μέτρησα τις μέρες και είδα ότι έχουν περάσει κιόλας τρεις μήνες σχεδόν, από τη μοιραία εκείνη συνάντηση που είχες με τη μοίρα σου. Αυτή, που σε σένα στάθηκε τόσο σκληρή και άπονη, κόβοντας το νήμα της ζωής σου, έτσι, σαν το λουλούδι που το κόβει ένας περαστικός σε κάποιον ανύποπτο χρόνο. Πάτησες πολύ, μα ο αγώνας ήταν άνισος και στο τέλος δεν τα κατάφερες. Έφυγες νωρίς αφήνοντας πίσω σου πολύ πόνο και ένα τεράστιο «γιατί». Κανείς μας δεν ήθελε να το πιστέψει αυτό που σου συνέβη, όλοι ελπίζαμε σε ένα θαύμα που όμως ποτέ δεν έγινε. Αυτός που ορίζει τη μοίρα του καθενός μας, είχε άλλη απόφαση πάρει για σένα. Σε θυμάμαι μικρό στο ίδιο σπίτι με μας, τις ζαβολιές σου και την απειλή της μάνας σου, ότι θα το έλεγε στο θείο σου. Και συ φοβόσουν και ας μη σε είχα μαλώσει ποτέ. Αυτός ο φόβος σου που αργότερα έγινε σεβασμός προς εμένα και εγώ καμάρωνα που σε είχα ανιψιό μου. Μεγάλωσες, έγινες επαγγελματίας, έκανες οικογένεια, μα πάνω απ' όλα έγινες ένας καλός άνθρωπος. Δε θυμάμαι ποτέ να σε είδα θυμωμένο, πάντα χαμογελούσες και πάντα προσέφερες στους άλλους χωρίς να ζητάς ανταλλάγματα. Αφησες μεγάλο κενό πίσω σου. Το ταξίδι σου, όσο μακρινό και να είναι, θα φτάσει στο τέλος του. Εκεί θα συναντήσεις τον πατέρα σου, τις γιαγιάδες και τους παππούδες σου. Εμείς εδώ κάτω θα σε σκεφτόμαστε με πολλή αγάπη και με την πίκρα μέσα μας που έφυγες τόσο νωρίς. Καλό Παράδεισο αγαπημένο μας.

Αρτέμης Φιλιππίδης

Έχεις μήνυμα_

Σε πέτυχα μπροστά στον καθρέφτη, να προσπαθείς να καλύψεις μια τόσο δα μικρή ρυτιδούλα στο πρόσωπό σου....

Άδικα βασανίζεσαι, εγώ δεν πρόκειται να την ξεχωρίσω, ακόμα κι αν προσπαθήσω πάρα πολύ.

Μα κι αν ακόμα γίνουν πολλές και τις δω, μη σε νοιάζει, θα νομίζω πως μεγάλωσε κιότιρο το χαμόγελό σου...

Μη χολοσκιάς μάτια μου και... χαμογέλασέ μου.

Σκορπιός

.....
 : Άλλος ένας φοιτητής, για την επι-
 : τυχία του οποίου μας ενημέρωσαν
 : πρόσφατα, είναι ο **Χρήστος Καραο-**
 : **γλάνης** του Αντωνίου και της Μαρίας
 : Βουρνάζου του Ιγνατίου, που πέρασε
 : στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου
 : Πατρών. Τον συχαίρουμε και του
 : ευχόμαστε τα καλύτερα!
 :

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να συνεχίζει σταθερά την πορεία του. Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους (συνδρομή μέλους 20€, συνδρομή μόνο για εφημερίδα 15€, συνδρομή εξωτερικού 50€). Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να τακτοποιήσετε τη συνδρομή σας ερχόμενοι στο Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00-21.00 μ.μ. (210 9707417). Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στην Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτοπιτών). Παρακαλείσθε να ενημερώνετε τον ταμία, Αρτέμη Φιλιππίδη, για την κατάθεσή σας στο τηλ. 6932416314. (Ο παλιός λογαριασμός στην Alpha Bank δεν ισχύει πια.)

Καλή χρονιά με ειρήνη, υγεία, σύμνοια, δημιουργία και προκοπή!

Χριστούγεννα του 2020, αλλιώτικα μέσα σε ένα περιβάλλον δύσκολο... Ευτυχείς όσοι είναι καλά κι είχαν κοντά τους τούτες τις μέρες τους δικούς τους ανθρώπους. Δύναμη κι αντοχές για όσους συνανθρώπους μας δοκιμάστηκαν λόγω της πανδημίας ή είχαν συγγενείς που πάλησαν με το θεριό. Πόσο μάλλον αν έχασαν αγαπημένο τους πρόσωπο... Τι να πεις τούτες τις ώρες και τι να γράψεις...

Τα σχολεία μας κλειστά από τις αρχές Νοεμβρίου και τα μαθήματα γίνονται εξ' αποστάσεως με το διαδίκτυο και τον υπολογιστή. Ο εγκλεισμός, πράγμα πρωτόγνωρο για μικρούς και μεγάλους, δεν ξέρουμε τι κουσούρια θα μας αφήσει στο μέλλον! Κυρίως για τα παιδιά που είναι πιο ευαίσθητα... Όταν κλείσαμε, την προηγούμενη άνοιξη, όλα τους σχεδόν δεν το είδαν αρνητικά... Θύμιζε κάτι από τα δικά μας σχολικά χρόνια που κάποιοι θαρραλέοι λέγαν: «να χαλάσ' η σχολειός να μη παγαίνουμι...»! Σε κάνα μήνα περίπου άρχισαν τα ζόρια κι αναζητούσαν επιτακτικά το σχολειό τους! Αυτά λέγαμε από κοντά τον Ιούνιο, όταν ξανανοιξαν τα σχολεία. Τους έλειπε η κανονικότητα, η σιγουριά του πλάνου της ημέρας, το πρόγραμμα των μαθημάτων και δραστηριοτήτων τους, οι δάσκαλοι και κυρίως οι συνομήλικοι-συμμαθητές τους στην τάξη και κυρίως στην αυλή την ώρα του διαλείμματος, όπου ζυμώνεται η κοινωνικότητα και γράφουν «ιστορία οι παρέες», που λέει και το γνωστόν άσμα! Προσπαθήσαμε εμείς οι δάσκαλοι να τους δώσουμε κάτι από αυτό που τους έλειπε την περίοδο της καραντίνας, αλλά τίποτα δεν μπορεί να αντικαταστήσει την δια ζώσης εκπαίδευση και στο γνωστικό αλλά και στην κοινωνικότητα των παιδιών, όπου η επίδραση του σχολείου είναι καταλυτική. Η ελπίδα μας παραπέμπει στο ξεκίνημα της νέας χρονιάς, όπου είτε οι συνθήκες να είναι τέτοιες για να ανοίξουν τα σχολεία και σιγά-σιγά μέχρι την άνοιξη -κουτσά στραβά- να αρχίσει η ζωή να ξαναβρίσκει έναν κάπως κανονικό ρυθμό.

As ανοίξει πιο καλότυνα η φετινή χρονιά!

Μεσότοπος, η γεννήτρα γη...

Μην ξεχνάμε πόσο πίσω πήγε η οικονομία παγκοσμίως αλλά και εδώ στην πατρίδα, όπου δεν μπόρεσαν να γιατρευτούν οι πληγές των προηγούμενων χρόνων. Κι όλα αυτά δρουν σωρευτικά με τα εθνικά θέματα με τον εξ' ανατολών γείτονα, να μπαίνουν σε μια κρίσιμη συγκυρία, όπου ο επιθυμητός διάλογος για να φτάσει σε ικανά αποτελέσματα θα πρέπει να υπάρχει μια

ισορροπία ισχύος, που θα φέρει τον πρώτο κρύο αλληλοσεβασμό...

Τέλος Δεκέμβρη κι ο κόσμος στύνει την ελπίδα του στο εμβόλιο για την πρόληψη του κορωνοϊού, ώστε να ξαναβρεί η ζωή την κανονικότητά της. Ήδη σε κάποιες χώρες άρχισαν οι εμβολιασμοί και στην Ελλάδα ξεκινούν αύριο Κυριακή 27 Δεκεμβρίου. Τούτες τις μέρες «το κακό» σε κρούσματα, διασωληνωμένους και θανάτους πάει λίγο να μερέψει αλλά τώρα μπαίνουμε στην καρδιά του χειμώνα, όπου τα πράγματα έχουν κάθε λόγο να γίνονται δυσκολότερα...

Το νησί μας παλεύει όπως κι όλη η χώρα με τις ιδιαίτερες δυσκολίες της πανδημίας, της οικονομικής ύφεσης και λόγω της ακριτικής θέσης του, νιώθει στο πετσί του την κρισιμότητα των εθνικών μας θεμάτων και την πίεση του προσφυγικού-μεταναστευτικού, που μπορεί να είναι σε μια πρόσκαιρη ύφεση λόγω της μείωσης των ροών και της αποσυμφόρησης αλλά το σχέδιο για δημιουργία κλειστής δομής μακριά από τον ιστό της πόλης της Μυτιλήνης, εξακολουθεί να διχάζει το νησί και δεν γνωρίζουμε ποιες θα είναι οι εξελίξεις. Χρειάζονται να ξεπεραστούν πολλές δυσκολίες, ώστε η Λέσβος να βρει τα πατήματά της και να εκμεταλλευτεί τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα, που είναι πολλά. Το χωριό μας, όπως και τα άλλα χωριά της Λέσβου παλεύουν να κρατηθούν ζωντανά, μιας και οι άνθρωποι λιγοστεύουν. Οι θάνατοι είναι πολύ περισσότεροι από τις γεννήσεις κάτι που συμβαίνει σε όλη τη χώρα αλλά έχει ακόμη μεγαλύτερη ένταση στην ύπαιθρο. Θα πρέπει η πολιτεία να μεριμνήσει για την ενδυνάμωση της επαρχίας αλλά και ο καθένας μας να κάνει αυτό που του αναλογεί. Η αγάπη για την γεννήτρα γη και τα χωριά που αφήσαμε πίσω μας, όλοι εμείς που ξενιτευτήκαμε, θα πρέπει να βρει μια δημιουργική διέξοδο, που θα τα δυναμώσει. Όλοι μας οφείλουμε να βάλουμε ένα λιθαράκι. Και είναι προς την θετική κατεύθυνση όλες εκείνες οι πρωτοβουλίες που παίρνονται, για να αναπτύξουν την τοπική παραγωγή και οικονομία για να αμειβεται καλύτερα ο κόπος του παραγωγού και να ανοίξουν νέες θέσεις εργασίας, που θα κρατήσουν τους νέους στα χωριά μας, για να χτίσουν εκεί τις οικογένειές τους. Και το παράδειγμα του Αγροτικού Συνεται-

ρισμού Μεσοτόπου και του Αγροτουριστικού Συνεταιρισμού Γυναικών του χωριού, που έχουν κάνει άλματα μπροστά μόνο περηφάνια κι ευθύνη γεννούν για το σήμερα κι ελπίδες και συμπαράσταση από όλους για το αύριο!

Μέσα στις πρωτόγνωρες αυτές δυσκολίες ο Σύλλογός μας «Η Αναγέννηση» πασχίζει να κρατηθεί όρθιος! Είναι μήνες τώρα που

Προϊόντα Αγροτικού Συνεταιρισμού Μεσοτόπου

δεν μαζεύομαστε στα δευτεράκια συμβούλια, για να ανταμώσουμε και να κουβεντιάσουμε. Οι δραστηριότητες των δημιουργικών τμημάτων στην αίθουσα σταμάτησαν. Όλα αυτά φυσικό είναι να μην βοηθούν και τα οικονομικά του Συλλόγου και είναι άγνωστο -για να μην πούμε εξαιρετικά δύσκολο- αν θα μπορέσει να γίνει η ετήσια Γενική Συνέλευση στην ώρα της, κάτι που πάντα είχε κι ένα σοβαρό έσοδο στο ταμείο από τις συνδρομές μελών και εφημερίδας παρόντων συγγενών και φίλων. Όλα αυτά μεγαλώνουν την έννοια όλων μας για τα μέλη του Διοικητικού μας Συμβουλίου, που σε πρωτόγνωρες συνθήκες πασχίζουν να κρατήσουν τον Σύλλογο όρθιο και ζωντανό, δρώντας μέσα σε μια πρωτόγνωρη «μοναξιά», μιας και πάντα υπήρχαν γύρω από το τραπέζι των συνεδριάσεων, μέλη μας για να πουν τη γνώμη τους και να αναλάβουν μέρος της συλλογικής ευθύνης. Πόσο μάλλον που η συγκυρία έφερε σε τούτη τη

Το έργο του Μύλου στη Μαλλιόντα

φάση να υλοποιείται ένα «όνειρο ζωής», όπως είναι η αναστήλωση και λειτουργία του νερόμυλου Καταχανά στη Μαλλιόντα! Αυτό είναι και το θέμα του φετινού Ημερολογίου, που ήδη κυκλοφόρησε σε Αττική, Λέσβο και Μεσότοπο. Πανέμορφες φωτογραφίες από την κοιλάδα με τα τρεχούμενα νερά αλλά και από το εργοτάξιο του υδρόμυλου κοσμούν τις σελίδες του. Αξίζει να μπει στα σπιτικά όλων των Μεσο-

τοπιτών και φίλων, για να φέρει το μήνυμα της Καλοχρονιάς αλλά και για να ενισχυθεί το συλλογικό ταμείο, που τόσο πολύ το έχει ανάγκη. Τα μέλη και οι συνδρομητές της εφημερίδας ας βρουν τρόπο να στείλουν την ετήσια συνδρομή τους. Και η κατάθεση του ποσού στον τραπεζικό λογαριασμό του Συλλόγου είναι ένας απ' αυτούς.

Είθε το θεριό της πανδημίας «να βρει το δάσκαλό του» σύντομα, να μερέψει και να πάψει να αναστατώνει τον κόσμο. Η επιστήμη δουλεύει προς τον στόχο αυτόν μιας και τους τελευταίους αιώνες πρόσφερε πολλά και κατάφερε να παρατείνει την διάρκειά της ανθρώπινης ζωής τουλάχιστον κατά δυο δεκαετίες! Ας την εμπιστευτούμε! Μέχρι τότε οφείλουμε να παίρνουμε τα μέτρα που μας λένε οι ειδικοί: Μάσκα, αποστάσεις, και όλα τα μέτρα πρόληψης!

As κλείσουμε με μια θύμηση από το περασμένο καλοκαίρι, μιας «κι ο νους μας είναι αληταριό και πάντα δραπετεύει»... 20 Ιουλίου βρεθήκαμε οικογενειακώς στην Αγιάσο. Περάσαμε από το ιστορικό «Αναγνωστήριο», φάρο του λαϊκού πολιτισμού, που τις μέρες εκείνες φιλοξενούσε έκθεση ζωγραφικής με έργα του μεγάλου Στρατή Αναστασέλη. Πήραμε την ανηφοριά, περάσαμε το στέκι του «Κακούργου», του παραδοσιακού σαντουρτζή, που μας λείπει και φτάσαμε στην εκκλησιά της Παναγίας ν' ανάψουμε ένα κερί. Αμέσως μετά χαρήκαμε τον καφέ στη χόβολη, τ' αγιασιώτικα γλυκά κουταλιού, τη δροσιά και την ομορφιά των στιγμών στον καφενέ του «Γιαννάκη». Σε λίγο ήταν η ώρα για την παρέλαση των αλόγων! Ήταν η γιορτή του Αϊ Λια και οι «αλογάδες» τον τιμούν κατά πως του πρέπει. Πήραμε την ανηφοριά, και το Σταυρί ήταν το τέλος της διαδρομής! Κόσμος πολλός κι αλόγατα έξω από το οινομαγειρείο που δεσπόζει στο ψήλωμα. «Έμπα μέσα τσ' έ δαγκάν(ι)», έγραφε μια ταμπέλα απ' έξω. Τριγύρω στους τοίχους των σπιτιών, στο γεφύρι, στα πηλατάνια πλήθος λαϊκά αποφθέγματα-«καρανιασμένη σοφία», σου γαργάλιζαν το μάτι και το πνεύμα! «Όσ' θέλαν 'α πουθάνου, κανέναν 'εν απόμ'νι!». «Μη πουγιαγζ(ι)ς τα ξένα. Έχ(ι)ς κ'βάρα δ'κά σ' 'α δεις!». «Ξέν(ι) στύλ(ι) ταγίνζ(ι)ς, τα ψουμιά σ' χάν(ι)ς»! «Ό,τι τραβάει το κορμί, τα φτάνει το κεφάλι!». Τραβήξαμε για την εκκλησιά της Αγια-Τριάδας, όπου κερνούσαν κισκέ! Στον κατεβασμό πήραμε αχλάδια και μήλα ντόπια. Ψωνίσαμε χαλβά-παρέλια, κεραμικά και παγιαβηλέλια και τραβήξαμε για την Καρύν(ι). Η Αγιάσος είναι πάντα πανέμορφη αλλά τη μέρα εκείνη τη βρήκαμε στην καλή της ώρα!

Σταυρί Αγιάσου, λαϊκά αποφθέγματα στους τοίχους-«καρανιασμένη» σοφία!

Χρόνια πολλά με υγεία και χαρές! Καλή Χρονιά!